

Denne er det naturligt, at det ogsaa vil være en Hjælp, naar man antager Forslaget om en ny § 19, hvori der er sat en Straf for falsk Selvangivelse, naar den opdages, ligesom ogsaa hvad den ærede Minister omtalte, at der kunde tages Bestemmelse om, at hvad der var betalt forlidt efter Selvangivelse, senere skulde godtgøres, naar det blev opdaget, og saaledes kan der tænkes flere andre Bestemmelser, der kunne tages nu, og som kunne opfordre til at undlade falsk Selvangivelse. Naar der da samtidig blev taget Bestemmelser, som satte Rigsningscommissionen istand til at bestemme, om Selvangivelsen var rigtig eller ikke, vilde man opnaae det Gode, at man beholdt Selvangivelsen og dernæst fikrede sig, at den ikke blev misbrugt.

Sfberning: Jeg troer, at man gjør sig en ganske urigtig Forestilling om, hvad der vil indtræde. Indenfor et ikke større Omfang, end her er Spørgsmaal om, vil man, naar man ikke bekjendtgjør paa lige Maade saavel dem, der have brugt Selvangivelse, som de Andre — det vil sige saaledes, at det kun bliver klart for Alle, hvad Enhver har betalt — foranledige, at der bliver gaaet paa Sagt efter dem, som have brugt Selvangivelse; det vil blive en af de vigtigste Beskæftigelser for Folk, som ikke have Andet at gjøre, og af dem er der ikke saa Faa. Man vil ikke kunne lade være at angive den Sum, der er kommen ind fra dem, der ere beskattede efter Selvangivelse, og man bliver nødt til at bekjendtgjøre Navnene paa alle dem, der ikke have brugt Selvangivelse. Altsaa ligge Navnene for paa dem, der ikke selv have angivet sig, og den Sum, som de, der selv have angivet sig, tilfammen have skattet. Disse to Momenter har man at holde sig til: disse 20, 30, 40 eller 100 Personer have gjort Selvangivelse, og der er Summen for dem. En heel Deel vil man kunne skjønne kan ikke have angivet mere end det og det; man vil da komme til dem med de større Indtægter, dem, for hvem det især er magtpaaliggende at skjule deres Indtægter, og man vil snarere tillægge dem lidt Mere end lidt Mindre. Det Hele, man altsaa har opnaaet, er, at de, der have angivet sig selv, ere blevne Gjenstand for Undersøgelse,

istedetfor at maaskee Ingen, naar de havde staaet i Række med de Andre, havde tænkt paa, at den og den Mand har gjort Selvangivelse. Udskiftets Bestemmelse vil derfor i vore Forhold ikke bethyde noget med Hensyn til Hemmeligholdelse; men tværtimod bidrage til, at det bliver mere aabenbart. Der er saa Ting, der foregaae her — jeg kunde næsten sige, neppe i Cabinetet — som kunne blive hemmelige i 14 Dage. Der er Faa, der ikke have en lille Smule af en Ven, som har lidt af en Veninde, og naar de efterspore det, finde de det nok. Jeg kan derfor ikke andet end tilraade at blive staaende ved, hvad ogsaa Praxis har lært, at bekjendtgjøre Alle — naturligviis ikke sige: den har angivet sig selv og den ikke; men bekjendtgjøre dem Alle paa samme Maade; man har da den største Vansteligbed med at finde tilrette imellem dem.

N. Jensen: Da den høitærede Minister har erklæret sig villig til at gaae ind paa et Forslag om Valgret og Valgbarhed, som noget nedsatte den Censur, som foreligger i Lovudkastet, skal jeg med den Bemærkning, at jeg i Forening med mine ærede Medforslagsstillere vil fremkomme med et saadant Forslag til tredie Behandling, erklære, at jeg paa mine Medforslagsstilleres og egne Begjær tager Forslaget under Nr. 74 tilbage.

Formanden: Forslaget under Nr. 74 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det?

Indenrigsministeren ad interim: Jeg optager det.

Formanden: Den ærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg vil tillade mig at optage dette Forslag, for at jeg, hvis dets Tilbagetagelse skulde begrunde sig paa en Misforstaaelse af de ærede Forslagsstillere, da kunde tilbagelevere det til dem igjen. Jeg ønsker paa ingen Maade nogen Forandring i denne Henseende i det, der er foreslaaet i Lovudkastet, men det vilde jo have en noget anden